

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: Přípravný výbor Honebního společenstva Aš, zastoupeným zmocněncem Ing. P.Š., bytem...**, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, se sídlem Závodní 353/88, 360 21 Karlovy vary, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1. Ekoinvest Sokolov spol. s.r.o., se sídlem Kostelní Bříza 20, 356 01 Březová, 2. Lesy České republiky, s.p., se sídlem Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové, 3. Město Aš, se sídlem Kamenná 52, 352 01 Aš, 4. MS Háje Aš, se sídlem Hlavní 2453/131, 352 01 Aš, zastoupené Mgr. Petrem Šindelářem, LL.M., advokátem, se sídlem Moskevská 66, 360 01 Karlovy Vary, 5. Myslivecké sdružení Halštrov-Aš, se sídlem Šaldova 1830/8, 352 01 Aš, zastoupené JUDr. Janem Kollárem, advokátem, se sídlem Obce Ležáky 972/1, 356 01 Sokolov, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.11.2015, čj. 872/ZZ/15-8,**

t a k t o:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, ze dne 10.11.2015, čj. 872/ZZ/15-8, a rozhodnutí Městského úřadu Aš, ze dne 17.8.2015, čj. MUAS/25168/2015/OŽP/b, se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3 000,- Kč, k rukám zástupce žalobce Ing. P.Š., do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Napadené rozhodnutí

Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání přípravného výboru Honebního společenstva Aš (dále též *HS Aš*) a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Aš ze dne 17. 8. 2015, č. j. MÚAS/25168/2015/OŽP/b. Městský úřad Aš (dále též *správní orgán I. stupně*) uvedeným rozhodnutím rozhodl:

a) **O uznání společenstevní honitby „Verněřov“ podle ust. § 18 a § 29 zákona o myslivosti** na základě návrhu přípravného výboru Honebního společenstva Aš ze dne 30. září 2012 předloženého dne 4. 6. 2014 tak, že podle § 18 a § 29 zák. o myslivosti neuznává navrhovanou společenstevní honitbu s názvem Verněřov, neboť navrhovaná společenstevní honitba nedostihuje zákonem stanovené podmínky podle § 17 zák. o myslivosti. Soupis pozemkových parcel navrhovaných žadatelem k vytvoření společenstevní honitby Verněřov je součástí spisu k tomuto rozhodnutí.

b) Správní orgán I. stupně současně rozhodl **o změně honitby Aš a Nebesa podle ust. § 31 odst. 4 zák. o myslivosti** vyplývající ze změn vlastnictví honebních pozemků, o kterou požádali vlastníci honebních pozemků v zastoupení dne 4. 6. 2014 tak, že podle § 31 odst. 4 zák. o myslivosti nepovoluje změnu hranic a výměr honiteb Aš a Nebesa, neboť navrhovaná společenstevní honitba Verněřov nedosahuje zákonem stanovené podmínky podle § 17 zák. o myslivosti a řízení o změnách hranic a výměr u výše uvedených stávajících honiteb je bezpředmětné. Soupis navrhovaných pozemkových parcel určených ke změně je součástí spisu k tomuto rozhodnutí.

c) Správní orgán I. stupně dále rozhodl **o registraci a zápisu honebního společenstva Aš do rejstříku honebních společenstev podle ust. § 20 odst. 1, 2 a 3 zák. o myslivosti** tak, že podle ust. § 20 odst. 4 písm. a) zák. o myslivosti odmítá zapsat HS Aš do rejstříku honebních společenstev, jelikož celková výměra honebních pozemků ve vlastnictví osob uvedených v seznamu členů nedosahuje výměry stanovené tímto zákonem pro vznik společenstevní honitby Verněřov.

d) Správní orgán I. stupně současně rozhodl **o přidělení dalších souvisejících honebních pozemků navržených přípravným výborem HS Aš podle § 18 odst. 4 zák. o myslivosti** tak, že podle § 18 odst. 4 zák. o myslivosti odmítá přiřadit další navrhované pozemky. Celková výměra honebních pozemků ve vlastnictví osob uvedených v seznamu členů HS Aš nedosahuje výměry stanovené tímto zákonem pro vznik společenstevní honitby Verněřov a navrhované pozemky k přiřazení, par. č. 371, 366, 367, 364 v k. ú. Mokřiny nejsou ani souvislé.

II. Žaloba

Žalobce v podané žalobě tvrdil, že HS Aš splňuje veškeré zákonné podmínky uvedené v zákoně o myslivosti, a to zejména zákonem stanovenou minimální výměru souvislých honebních pozemků 500 ha podle § 17 odst. 7 zák. o myslivosti, neboť celková výměra Honebního společenství Aš dosahuje 503,2118 ha. Honební společenstvo Aš splňuje zákonem stanovenou podmínku souvislosti podle § 2 písm. g) zák. o myslivosti, jakož i další zákonem stanovené podmínky. Žalovaný správní orgán však nepostupoval v souladu se správním řádem, nevypořádal se se všemi body odvolání, a to zejména z hlediska zásadních procesních

vad, která mají vliv na zákonnost vedeného správního řízení a rozhodnutí. V řízení nebyl udělen souhlas s přičleněním pozemků jedním z účastníků řízení městem Aš.

Žalobce v části **žaloby Ad 1.** namítal, že žalovaný se ztotožnil se správním orgánem I. stupně při hodnocení toho, že některé pozemky jsou nehonební z důvodu, že tyto pozemky jsou v územním plánu vedeny jako zastavěné území obce.

Žalovaný tak neuznal jako honební pozemky, které jsou vedeny v územním plánu jako zastavěné území obce, a to konkrétně p.p.č. 845/2 v k.ú. Mokřiny, p.p.č. 680/18, 694/2 (včetně p.p.č. 96), 681/35 v k.ú. Verněřov u Aše, p.p.č. 486/9 a 486/1 v k.ú. Verněřov u Aše.

Podle žalobce žalovaný neposuzoval jednotlivé pozemky podle skutečného stavu a zařazení pozemku podle katastru nemovitostí. Územní plán obce přitom neodráží skutečný stav zastavěných pozemků. Pokud pozemky nejsou skutečně zastavěné, není důvod tyto nevyužívat pro výkon práva myslivosti a omezovat tento výkon z důvodu možného budoucího stavu, který však nemusí být vůbec realizován. Územní plán obce navíc prochází změnami, což dokládá i schválení změny územního plánu zastupitelstvem města Aš dne 24.6.2015. Zastavěným pozemkem je přitom takový pozemek, kde je podle platného stavebního povolení „kopnuto“. U těchto druhů pozemků dochází k jejich přeměně na nehonební ze zákona okamžikem, kdy dojde ke skutečnosti zmiňované zákonem.

Konkrétně p. p. č. 845/2 k. ú. Mokřiny není zastavěna, ve výpisu KN je vedena jako ostatní plocha a je zde trvalý travní porost. Parcela p. č. 486/9 v k. ú. Verněřov (*pozn. soudu: zřejmě katastrální území Verněřov u Aše č. 780 189, obdobně jako v následujících odkazech*), není v návrhu HS Aš zařazena jako pozemek honební, neboť je zaplocena a není zřejmé, proč tento pozemek správní orgán uvádí v rozhodnutí. P. p. č. 486/1 k. ú. Verněřov není vedena ani v územním plánu jako pozemek zastavěný, z uvedeného pozemku je odečteno 3103 m² jako rozloha oplocení a zbývající část je zařazena v návrhu HS Aš. Na této části p. p. se nachází vzrostlý 40 letý smrkový porost a není zastavěna. P.p.č.680/18 k. ú. Verněřov není zastavěna, je to mez s trvalým travním porostem, na výpisu KN je vedena jako ostatní plocha. P.p.č.681/35 k. ú. Verněřov není zastavěna, v KN je vedena jako orná půda, je zde trvalý travní porost. U všech výše uvedených p. p. není důvod tyto neuznat jako pozemky honební. Pokud by se jednalo o pozemky zastavěné, nebyly by uvedeny v zemědělském půdním fondu. P. p. č. 694/2 k. ú. Verněřov není zastavěna, na výpisu KN je vedena jako ostatní plocha a nachází se zde trvalý travní porost, není oplocena. Argumenty, které správní orgán uvádí k této parcele v rozhodnutí, se také nezakládají na pravdivých skutečnostech, neboť tato p. p. je samostatnou parcelou, vedenou na výpisu KN jako ostatní plocha. Zákon o myslivosti nevylučuje začlenit pozemky vedené jako ostatní plocha dle výpisu KN a v návrhu HS Aš je začleněno cca 40 ha ostatních ploch a tyto nebyly správním orgánem zpochybněny. Uvedený pozemek se nenachází uvnitř hranice zastavěného území obce, není zastavěn, není oplocen, je zde trvalý travní porost a tvoří nedílnou součást dalších honebních pozemků. Stavba č. ev. 24 je umístěna na své vlastní p. p. č. 96 a tato stavba i p.p.č. 96 není tedy součástí p.p.č.694/2, ale jsou zcela samostatné, se svým katastrálním číslem a výměrou (v návrhu nejsou zařazeny jako pozemky honební). Jako zastavěná plocha a nádvoří je vedena výše uvedená p.p.č. 96 a nikoli p. p. č. 694/2, jak mylně uvádí správní orgán. Jako zásadní je i skutečnost, že správní orgán tuto p. p. č. 694/2 určil jako pozemek honební a to dne 13. 10. 2014, kdy bylo navrhovatelem

u správního orgánu nahlíženo do spisu. Za přítomnosti člena HS Aš Mgr. M. byl správním orgánem sepsán záznam o nahlédnutí do spisu, ve kterém správní orgán upozorňuje v bodě 5, že při kontrole LV bylo zjištěno, že cca 8 ha pozemků bylo nabyto před 1. 7. 2002, proto není možné je zahrnout do navrhované honitby (není zde uvedeno, že pozemky jsou nehonební) a k tomuto byl předán soupis těchto pozemků a mezi nimi byla uvedena i p. p. 694/2. Je zřejmé, že správní orgán tuto p. p. považoval za honební. Z těchto důvodů došlo na žádost navrhovatele k přerušení řízení a veškeré pozemky uvedené v seznamu, se staly předmětem převodu mezi vlastníky, aby byla splněna podmínka změny vlastnictví k uvedenému datu 1. 7. 2002. Tento převod proběhl i u uvedené p. p. č. 694/2, kdy majitel J.M. převedl uvedený pozemek na svojí dceru M.B. a ta jako členka vložila tento pozemek do HS Aš před vydáním rozhodnutí dne 14.01.2015 a byla vedena jako členka HS Aš. Tento pozemek nebyl nikdy správním orgánem zpochybněn a při osobním jednání byl navrhovatel ujištěn Ing. K., že není důvod ke zpochybnění této parcely. Správní orgán nezpochybnil zařazení tohoto pozemku v rozhodnutí ze dne 14.1. 2015 a nezpochybnil ani následující souvislost honebních pozemků s touto pozemkovou parcelou. Správní orgán opakovaně přerušil řízení, vyžadoval různá doplnění, ale nikdy tento pozemek neoznačil za nehonební a to po celou dobu vedení správního řízení trávající 14 měsíců. Tento pozemek je po celou dobu zařazen jako pozemek honební v honitbě Aš a nikdy nebyl prohlášen za pozemek nehonební. Pozemková parcela č.694/2 dále přímo souvisí s p. p. č. 115/1 člena HS Aš p. Č. a tyto jsou pouze odděleny p. p. č. 1389/2 - komunikací, která neruší souvislost honebních pozemků. Tvrzení, že není souvislost mezi výše uvedenými honebními pozemky, je nepravdivé a z tohoto důvodu nemohou být odečteny pozemky o celkové výměře 29,2706 v k. ú. Verněřov a Dolní Paseky uvedené správním orgánem v předmětném rozhodnutí a to p. p. č. 115/6, 115/4, 115/3, 115/1, 188, 191, 192, 235, 253, 1410, 241, 263, 257, 259, 166, 290/1, 290/2 v k. ú. Verněřov a p. p. č. 1052, 1053, 1054, 1055, 1049, 1040 v k. ú. Dolní Paseky. K pozemkovým parcelám výše uvedeným, které jsou dle názoru správního orgánu nehonební z důvodu zakreslení v návrhu územního plánu, nutno dodat a za podstatnou nutno považovat i skutečnost, že žádný z těchto pozemků není zaplacen, tedy nic netvoří překážku v pohybu zvěře. Jde o zásadní argument, který správní orgán zcela pomíjí v případě těchto pozemkových parcel a v jiném případě ho považuje za podstatný. Všechny zde uvedené pozemky jsou v současné době vedeny jako pozemky honební a jsou zařazeny v honitbě Aš v držení LČR. MS Háj za ně platí nájemné a LČR toto nájemné vybírá. Za celou dobu uznání této honitby tyto pozemky nikdo nezpochybnil, nikdo je neprohlásil za nehonební a jsou stále součástí dané honitby. **Správní orgán jako orgán státní správy myslivosti má k dispozici soupis pozemků zařazených v jednotlivých honitbách a od tohoto se dále odvíjí plán lovu a chovu zvěře, který potvrzuje orgán státní správy myslivosti, tedy Městský úřad Aš, Odbor životního prostředí.** V souvislosti s neuznáním výše uvedených pozemků jako honebních pak souvisí i odečtení pozemků o celkové výměře 29,2706 v k. ú. Verněřov a Dolní Paseky uvedené správním orgánem v předmětném rozhodnutí a to p. p. č. 115/6, 115/4, 115/3, 115/1, 188, 191, 192, 235, 253, 1410, 241, 263, 257, 259, 166, 290/1, 290/2 v k. ú. Verněřov a p. p. č. 1052, 1053, 1054, 1055, 1049, 1040 v k. ú. Dolní Paseky z důvodu, že není splněna souvislost. Vzhledem k tomu, že výše uvedené pozemky jsou dle zákona o myslivosti honebními, je pak splněna i podmínka souvislosti předmětných pozemků.

V části žaloby B) žalobce tvrdil, že odvolací orgán označil jako nehonební pozemky, které jsou částečně zaplacené a to v celé výměře. Odvolací správní orgán tak neuznal jako

honební pozemky p.p. č. 486/1 v k. ú. Verněřov u Aše, která je z části zaplácena a p. p. č. 572/1, 595/2 a 596/5 v k. ú. Verněřov u Aše na kterých se v minimální části nachází stavba a to s odůvodněním, že část pozemku nemůže být honební a část nehonební. V ust. § 2 písm. e). zákona o myslivosti je uvedeno, které pozemky jsou nehonební. Nejedná se ale o taxativní výčet. Zákon ani nevylučuje odečíst část pozemku z celku. Z důvodu zaplácení části pozemku – lesní školy není také vyjmut z honitby celý pozemek jako nehonební.

Odvolací správní orgán se tím v rozporu se zákonem o myslivosti ztotožnil prístupným správním orgánem a předmětné parcely uvedené v bodě 1, b) neuznal jako honební. Tyto pozemky jsou honební i v současné době, myslivecká sdružení na nich hospodáří, na těchto vykonávají právo myslivosti a platí nájemné.

V části žaloby C) žalobce tvrdil, že odvolací správní orgán se ztotožnil se správním orgánem prvního stupně a neuznal pozemky navržené společností Ekoinvest Sokolov spol. s r. o. do HS Aš jako honební a považuje je za nehonební z důvodu, že se na těchto nachází těleso skládky. P. p. č. 572/1, p. p. č. 595/2 a p. p. č. 596/5 by dle názoru odvolacího správního orgánu splňovaly podmínku honebních pozemků za předpokladu, že na těchto by byla dokončena rekultivace skládky pevných odpadů (dočasná stavba) a tyto pozemky by byly zpětně uvedeny do zemědělského půdního fondu. Zákon o myslivosti neuvádí, že pozemky honební musí být jen pozemky zemědělské nebo lesní, mohou zde být i ostatní a jiné plochy jak je uvedeno v katastru nemovitostí. Uvedené pozemky jsou vedeny v katastru nemovitostí jako orná půda - p. p. č. 572/1, 595/2 a p. p. č. 596/5 jako TTP. Pozemky jsou v územním plánu vedeny jako plocha přírodní ostatní krajinná zeleň. Pokud je tedy pro správní orgán rozhodující územní plán, tak závěrem pro posouzení těchto pozemků by muselo být konstatování, že pozemky jsou honební. Pozemky jsou v současné době vedeny jako pozemky honební a vždy jako pozemky honební byly vedeny. Tuto skutečnost navrhovatel doložil kopiemi dohod a jejich dodatků mezi LČR a Pozemkovým fondem, kde jsou tyto pozemky zahrnuty od samého počátku vzniku honitby Aš v držení LČR. Kopie dohod byly zaslány Pozemkovým úřadem na žádost navrhovatele a jsou součástí spisu. I současným uživatelem MS Háje považuje tyto pozemky jako honební, když za tyto řádně platí a užívá je. Pozemky jsou zařazeny v honitbě Aš, LČR za uvedené vybírá nejméně. Vlastník pozemků svým souhlasem jasně definoval, že chce, aby byly pozemky zařazeny do HS Aš, tyto do HS Aš vložil, stal se členem HS Aš a považuje předmětné pozemky za honební. Odvolací správní orgán se ani nezabýval skutečným stavem těchto pozemků. Skládka je již 10 let uzavřena, v protokolu z ohledání na místě, které provedl správní orgán dne 21.07.2015, je jasně konstatováno, že skládka není oplocena, pozemky jsou volně přístupné a pohyb zvěře je zde možný. Na 90 % předmětných pozemků je zarostlých vegetací a vzrostlými stromy. Těleso skládky nezasahuje do p. p. č. 572/1, dále jen do poloviny p. p. č. 595/2 a nezasahuje do severní části p. p. č. 596/5. Část pozemků zasažených stavbou může správní orgán odečíst od celkové výměry, ale nemůže vyčlenit pozemky jako celek. K předchozímu a současnému stavu skládky nutno dodat, že provoz skládky tuhého domovního odpadu skončil již 31.07.1996, provoz skládky skončil 31.12.2005, tedy již před deseti lety. Skládka je překryta inertním materiálem a je tedy uzavřena. Proto zarostla vegetací a stromy. Není však rekultivována. Oplocení zde není a nikdy nebylo, pozemky jsou volně přístupné, zvěř se zde volně pohybuje a vyskytuje. Tato lokalita je zvěří přímo vyhledávána z důvodu klidu, který zde nachází a krytu, který jí poskytuje vzrostlá vegetace, jak se sám přesvědčil správní orgán

při ohledání na místě, kdy sám potvrdil, že 90% pozemků je zarostlé vegetací. Prvoinstanční správní orgán konstatoval, že na těchto pozemcích hrozí možnost výbuchu metanu a prostor je nebezpečný pro osoby. Po celou dobu provozu a uzavření skládky, tj. 28 let, proti tomuto nebezpečí nic neudělal a MS Háj zde vykonávalo a vykonává právo myslivosti a je zde volný pohyb osob, které by dle tvrzení správního orgánu měly být v ohrožení života. Při provozu skládky komunálního odpadu docházelo k neselektivnímu ukládání směsného komunálního odpadu společně s interními materiály, tj. popelem, zeminou, stavebními sutěmi, atd. Z tohoto důvodu je tvorba metanu inhibována. Provoz skládky TKO byl ukončen před 19 lety, provoz SIO byl ukončen před 10 lety. Při provozu SIO se metan netvoří a při zpracování projektu rekultivace nebyla tvorba skládkových plynů prokázána. Dle běžné praxe je většina takto uzavřených skládek naopak začleňována do honiteb z důvodu tlumení lišek a černé zvěře. Navrhovatel správnímu orgánu uvedl, aby z uvedené výměry na základě ohledání na místě odpočetl tu část, kde se nachází stavby zde umístěné.

Pozemkové parcely uvedené pod bodem 1, C) jsou tedy dle zákona o myslivosti honební, jsou vhodné k výkonu práva myslivosti, pohyb zvěře zde není ničím ohrožen a omezen. Začleněním těchto pozemků je dále splněna i podmínka souvislosti s dalšími pozemky a to p. p. č. 595/1, 572/2 v k. ú. Odvolací orgán tak protizákonně nezahrnul 15,3206 ha do výměry navrhované HS Aš a to p. p. 602, 603, 599 v k. ú. Vernéřov a p. p. č. 1870/2, 1866/2, 1873/3, 1869/1, 1878/1, 1875/17, 1875/18, 1875/21, 1875/22, v k. ú. Aš.

V části žaloby Ad 2) žalobce tvrdil, že správní řízení od počátku trpí zásadními procesními vadami a to především ve smyslu „dvojiho“ zahájení správního řízení ve věci.

Odvolací správní orgán v napadeném rozhodnutí konstatuje, že odvolatel správně upozorňuje na skutečnost „dvojiho“ zahájení správního řízení v téže věci (litispendence) a dále uvádí, že se vlastně o litispendenci nejedná. Tedy odvolací správní orgán uznal, že bylo vedeno dvojí správní řízení, ale nemůže se jednat o uváděnou litispendenci. Je zřejmé, že tato skutečnost byla odvolacím orgánem takto vyhodnocena z důvodu, že prvostupňový správní orgán zahájil toto řízení na základě závazného pokynu odvolacího orgánu. Odvolací správní orgán se navíc zabýval dvojím zahájením správního řízení pouze ve věci přiřčení dalších souvisejících honebních pozemků a již se se nezabýval skutečností, že bylo vedeno dvojí řízení i ve věci samotného uznání společenstevní honitby s názvem Vernéřov. Tato skutečnost byla uvedena v odvolání navrhovatele a odvolací orgán toto opomenul.

a) Dne 4. 6. 2014 předložil přípravný výbor Honebního společenstva Aš Městskému úřadu Aš odbor životního prostředí návrh na registraci HS Vernéřov spolu s návrhem na uznání společenstevní honitby s názvem Vernéřov a návrh na přiřčení dalších souvisejících honebních pozemků. Řízení o žádosti je dle § 44 odst. 1 správního řádu zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Správní řízení tedy bylo zahájeno dnem doručení návrhu příslušnému správnímu orgánu, tedy 4. 6. 2015. Vzhledem k tomu, že prvoinstanční správní orgán usnesením č. j. MUAS/16711/2014/OŽP ze dne 23. 6. 2014 řízení dle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušil, je zřejmé, že správní orgán považoval správní řízení v souladu se zákonem za zahájené. Současně stejným rozhodnutím vyzývá dle § 45 odst. 2 správního řádu navrhovatele k doplnění podání a odstranění nepřesných informací. Zmocněnec tyto doplnil dne 30. 6. 2015. Správní orgán pak dne **14. 7. 2014** vydává oznámení pod č. j.

MUAS/18932/2014/OŽP o zahájení řízení, ačkoliv měl pouze vydat oznámení o pokračování řízení, tedy zahájil správní řízení z moci úřední dle § 46 odst. 1 správního řádu a to ve věci změny honitby Aš, změny honitby Nebesa a uznání společenstevní honitby „Verněřov“. Tedy pokud správní orgán dne 14. 7. 2014 zahájil řízení z moci úřední, bránila tomu základní procení překážka - zahájeného řízení (litispendence), neboť v téže věci již řízení z téhož důvodu probíhalo. Překážka litispendence je obecně aplikovaným procesně právním principem. Orgán státní správy myslivosti je povinen zkoumat její existenci jako jednu ze základních procesních podmínek. Nerespektování překážky litispendence znamená rovněž narušení principu právní jistoty a principu procesní ekonomie, neboť v totožné právní věci bylo zahájeno více řízení, která mohla skončit různým výsledkem. Tedy s touto skutečností se měl odvolací orgán vypořádat, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně měl zrušit a řízení v této věci zastavit a uložit správnímu orgánu prvního stupně pokračovat v řízení o žádosti, která byla správnímu orgánu doručena dne 4. 6. 2015.

b) Stejně nezákonně bylo postupováno i v případě oznámení o zahájení řízení ze dne **14. 4. 2015** pod č. j. MUAS/10754/2015/OŽP ve věci přiřčení dalších souvisejících pozemků navržených přípravným výborem HS Aš s odkazem na ust. § 18 odst. 4 zákona o myslivosti, kdy řízení bylo zahájeno na základě pokynu nadřízeného orgánu Krajský úřad Karlovarského kraje, pod č.j. 872/ZZ/15-4. Pokud navrhovatel v souvislosti s podáním návrhu na uznání honitby požádal rovněž o přiřčení dalších honebních pozemků jiných vlastníků, mělo být o tomto návrhu správním orgánem rozhodnuto v rámci řízení o uznání honitby, tedy rovněž v řízení návrhovém zahájeném dnem 4. 6. 2014. Ve stejné věci tedy bylo zahájeno více řízení a další postup by měl být stejný, jak již bylo výše uvedeno a jak vyplývá z ust. § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu, které stanoví, že jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí zruší a řízení zastaví, přičemž na překážku litispendence v případě řízení zahájeného z moci úřední výslovně pamatuje § 66 odst. 2 správního řádu. Od počátku správního řízení se odvolací správní orgán nevypořádal s datem o zahájení správního řízení, kdy v rozhodnutí pod č.j. 2640/ZZ/14-8 uvádí v odůvodnění postup správního orgánu prvního stupně a to včetně uvedení, že správní orgán prvního stupně dne 14. 7. 2014 oznámil účastníkům řízení písemností č. j. MUAS/18932/2014/OŽP, že ke dni podání žádosti bylo zahájeno správní řízení, ačkoliv nic takového v tomto oznámení není uvedeno. Dále ve sdělení k podané stížnosti navrhovatelem, odvolací správní orgán pod č. j. 873/ZZ/15-4 ze dne 27. 3. 2015 uvádí : “správní řízení bylo zahájeno dnem doplnění žádosti a to 30.6.20 14“ . Z výše uvedeného je zřejmé, že ani odvolací správní orgán neví, kdy bylo správní řízení zahájeno, zda 4. 6. 2014, tedy v souladu se zákonem, nebo 30. 6. 2014 dnem doplnění žádosti, případně dne 14. 7. 2014 oznámením účastníkům. Odvolací správní orgán se nezabýval částí odvolání, jak je výše uvedeno pod bodem a) a protizákonně rozhodl, že v části b) se nejedná o uváděnou litispendenci. Na základě těchto skutečností měl odvolací správní orgán zrušit rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, které bylo předmětem odvolání.

V části žaloby Ad 3) žalobce tvrdil, že absence souhlasu s přiřčením pozemků jedním z účastníků řízení - město Aš. Odvolací správní orgán se v rámci odvolání nezabýval skutečností, že Městem Aš- účastníkem řízení, nebylo rozhodnuto o **přiřčení** pozemků do navrhovaného honebního společenstva a pouze konstatuje, že ve věci stylistiky odůvodnění rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu je odůvodnění přezkoumatelné. Rada města Aš

opakovaně rozhodla o nesouhlasu se začleněním a dne 11. 8. 2014 přijala usnesení č. 08/319/14 s tím, že nesouhlasí se začleněním pozemků do honebního společenstva Verněřov a že považuje zdejší orgán státní správy a myslivosti za podjatý a dále dne 6. 4. 2012 přijala usnesení č. 06/206/12 ve znění - *“Rada města Aš po projednání žádosti ing. P.Š. nesouhlasí se začleněním pozemků v majetku města Aše do honebního společenstva Verněřov”*. V obou usneseních tedy Rada města Aš rozhodla o témže, tedy začlenění, nikoliv přičlenění. Tedy do dnešního dne není rozhodnuto o tom, zda jeden z účastníků řízení souhlasí s přičleněním pozemků. V napadeném rozhodnutí odvolacího orgánu je konstatováno, že na tuto skutečnost měl upozornit prvoinstanční správní orgán. Nemohlo být rozhodováno o přičlenění jednoho z účastníků řízení, když tento o přičlenění nerozhodl. Ve věci tedy nemohlo být prvoinstančním orgánem rozhodnuto o přičlenění pozemků Města Aš a napadené rozhodnutí odvolacího správního orgánu je nezákonné a odvolací správní orgán měl z výše uvedených důvodů rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu zrušit.

Z uvedených skutečností vyplývá, že rozhodnutí odpůrce bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, rozhodnutí je v rozporu se zákonem o myslivosti a se správním řádem. Žalobce proto navrhl, aby krajský soud zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství, ze dne 10.11.2015 č. j. 872/ZZ/15-8 s povinností žalovaného uhradit žalobci náklady řízení.

III. Vyjádření k žalobě

a) Vyjádření žalovaného

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uváděl, že postupoval při posuzování souvislosti honebních pozemků podle zákona o myslivosti. Honební pozemky jsou v tomto zákoně definovány jako všechny pozemky neuvedené jako nehonební. Nehonební pozemky definuje zákon o myslivosti v ustanovení § 2 písm. e) jako *„pozemky uvnitř hranice současně zastavěného území obce, jako náměstí, návsi, tržiště, ulice, nádvoří, cesty, hřiště a parky, pokud nejde o zemědělské nebo lesní pozemky mimo toto území, dále pozemky zastavěné, sady, zahrady a školky řádně ohrazené, oplocené pozemky sloužící k farmovému chovu, obvod dráhy, dálnice, silnice, letiště se zpevněnými plochami, hřbitovy a dále pozemky, které byly za nehonební prohlášeny rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti”*. Žalovaný, stejně jako správní orgán prvního stupně, v provedených správních řízeních prokázal, že žalobcem uvedené pozemky p.p.č. 845/2 v k.ú. Mokřiny, p.p.č. 680/18, 694/2 (včetně p.p.č. 96), 681/35, 486/9 a 486/1 v k.ú. Verněřov u Aše naplňují dikci nehonebního pozemku dle zákona o myslivosti a jejich existence zapříčinila nesouvislost s dalšími honebními pozemky p.č. 115/6, 115/4, 115/3, 115/1, 188, 190, 192, 235, 253, 1410, 241, 263, 257, 259, 166, 290/1, 290/2 v k.ú. Verněřov u Aše a p.p.č. 1052, 1053, 1054, 1055, 1049 a 1040 v k.ú. Verněřov u Aše o celkové ploše 29,2706 ha. Žalovaný tuto skutečnost řádně odůvodnil v napadeném rozhodnutí (str. 2, bod 1.) Dle platného Územního plánu Aš (vydaného zastupitelstvem města Aše pod usnesením č. 394 ze dne 17.12.2008, pod č.j. SÚ/08/032978/Ž dne 18.12.2008, s nabytím právní moci dne 06.01.2009) jsou pozemky p.č. 845/2 v k.ú. Mokřiny a p.č. 680/18, 694/2 (včetně pozemku p.č. 96) a 681/35 v k.ú. Verněřov u Aše uvnitř hranice současně zastavěného území obce (území v intravilánu obcí a měst). Pozemky p.č. 486/9 a 486/1 v k.ú. Verněřov u Aše jsou součástí plochy N 92 (BI. 1) - plochy funkčního využití území - bydlení individuální městského a příměstského charakteru. Pozemky jsou současně v hranicích zastavitelných a

přestavbových ploch. Pozemky se v současné době nenacházejí podle Územního plánu Aš v intravilánu obce. Pozemky p.č. 486/1 a 486/9 v k.ú. Verněřov u Aše byly písemností Městského úřadu Aš, odboru stavebního a úřadu územního plánování, č.j. MUAS/32252/2014/SÚ ze dne 02.12.2014, označeny jako pozemky zastavěné, ostatní výše uvedené pozemky byly označeny jako zastavěné území (nacházejí se v intravilánu obce). Dále žalovaný uvádí, že zákon o myslivosti neumožňuje dělit jeden pozemek na částečně honební a částečně nehonební. Ke stejnému závěru došlo i Ministerstvo zemědělství, odbor státní správy lesů, myslivosti a rybářství, které uvedlo v písemnosti č.j. 542/2016-MZE-16231 ze dne 03.02.2016 - odpověď na podnět k přezkumnému řízení, že lze souhlasit s žalovaným i správním orgánem prvního stupně.

Žalovaný řádně odůvodnil i současnou nemožnost definovat navržené pozemky společností Ekoinvest Sokolov spol. s r. o. do Honebního společenstva Aš (p.p.č. 572/1, 595/2 a 596/5 v k.ú. Verněřov u Aše) jako honební v napadeném rozhodnutí (str. 3, bod 2.). Na těchto pozemcích se nachází skládka pevných odpadů, která dosud nebyla rekultivována. Ministerstvo zemědělství souhlasí s názorem žalovaného, že se v takovém případě jedná o dočasnou stavbu a z povahy věci je proto vyloučeno, aby se jednalo o honební pozemky. Tyto pozemky nezakládají souvislost mezi p.p.č. 572/2 a 595/1 v k.ú. Verněřov u Aše. Pozemky navazující na pozemek p.č. 572/2 v k.ú. Verněřov u Aše - 602, 603, 599 v k.ú. Verněřov u Aše a dále pozemky p.č. 1870/2, 1866/2, 1873/3, 1869/1, 1878/1, 1875/17, 1875/18, 1875/21, 1875/22 a 1875/26 v k.ú. Aš tak nemohou být započteny do výměry navrhované společenstevní honitby Verněřov. Plocha těchto pozemků činí 15,3206 ha. Souvislé honební pozemky jsou zákonem o myslivosti definovány jako „*takové honební pozemky, jestliže se lze dostat z jednoho na druhý bez překročení cizího pozemku; úzké pozemkové pruhy nepřerušují tuto souvislost, leží-li však ve směru podélném, nezakládají souvislost mezi pozemky jim i spojenými; za takové pruhy se nepovažují dálnice, silnice dálničního typu, přehrady a letiště se zpevněnými plochami*“. Z výše uvedeného je patrné, že navrhovaná honitba nesplňuje podmínku ustanovení § 17 odst. 7 zákona o myslivosti, nedosahuje minimální výměry honitby 500 ha souvislých honebních pozemků, a proto návrhu žalobce nelze vyhovět a žalobcem navrženou honitbu uznat.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že vedená řízení ve vztahu ke skládce pevných odpadů na předmětných pozemcích nejsou předmětem tohoto správního řízení a ani o nich nemůže rozhodovat státní správa myslivosti, stejně tak o nájemních vztazích mezi držitelem a uživatelem honitby Aš. K námitce ohledně skládkových plynů uvedlo Ministerstvo zemědělství, že z úřední činnosti je ministerstvu známo, že toto riziko zde existuje. K předcházení ohrožení zdraví a života lidí pak má sloužit oplocení předmětných pozemků. Po zjištění, že předmětné pozemky oploceny nejsou, dal správní orgán prvního stupně podnět ke zjednání nápravy. Správní orgán prvního stupně nemá kompetenci tuto problematiku projednávat. Pro určení, zda se jedná o honební pozemky či nikoliv, není ani relevantní, zda se na pozemcích nachází, či může nacházet zvěř. Zákon o myslivosti počítá i se situacemi, kdy se zvěř bude nacházet i na nehonebních pozemcích, a pokud se vyskytne potřeba její regulace, umožňuje povolení jejího lovu na nehonebních pozemcích § 41 zákona o myslivosti. Žalovaný se s otázkou skládky vypořádal v napadeném rozhodnutí tak, že vedená řízení ve vztahu ke skládce pevných odpadů nejsou předmětem správního řízení ve věci a nemůže o nich jako orgán státní správy myslivosti rozhodovat, stejně jako o nájemních vztazích mezi

držitelem a uživatelem honitby Aš.

Jako další důvod žaloby žalobce uvádí, že *odvolací orgán nepostupoval v souladu se správním řádem, nevypořádal se se všemi body odvolání a to především z hlediska zásad procesních vad, které mají vliv na zákonnost vedeného správního řízení a rozhodnutí*. Žalobce uvádí, že správní řízení od počátku trpí zásadními procesními vadami, ve své žalobě však poukazuje pouze na tzv. litispendenci a nejasnosti ohledně zahájení správního řízení v předmětné věci. K oběma bodům se žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně vyjádřil (str. 3 a 4, bod 4.). Pro doplnění žalovaný uvádí, že skutečnost, že se nejedná o litispendenci, potvrdilo i Ministerstvo zemědělství a dodalo, že pro správní řízení je překážka litispendence upravena v § 48 odst. 1 správního řádu, který stanovuje, že *zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby v téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu*. Z příslušných správních spisů vyplývá, že správní orgán prvního stupně v dané věci vedl jen jedno správní řízení. Ze žádného podkladu obsaženého v příslušném spise nevyplývá, že by v dané věci bylo zahájeno více správních řízení. V průběhu správního řízení pouze došlo k upřesnění předmětu správního řízení. Žalovaný je přesvědčen, že se v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi body odvolání žalobce. Vzhledem k tomu, že žalobce žádá jiná konkrétní pochybení ve své žalobě neuvádí, nemůže se žalovaný k dalším „opomenutím“ vyjádřit. K žalobci uvedenému datu 30.06.2014 žalovaný uvádí, že návrh neobsahoval veškeré náležitosti, a tak správní orgán prvního stupně správní řízení přerušil podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu. Podle ustanovení § 65 odst. 1 správního řádu tak přestala lhůta k vydání rozhodnutí běžet již dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu, tedy některý z důvodů, které vedly k přerušení řízení. Pokud bylo řízení přerušeno podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu, přestala na základě ustanovení § 65 odst. 1 správního řádu běžet lhůta pro vydání rozhodnutí již dnem, kdy správnímu orgánu prvního stupně došla žádost (návrh), která neobsahovala všechny náležitosti. Dne 30.06.2014 žalobce návrh doplnil a od této doby začala plynout lhůta pro vydání rozhodnutí. Žalovaný skutečně v odpovědi na stížnost žalobce vedenou pod č.j. 873/ZZ/15-4 ze dne 27.03.2015 v bodě k dodržování lhůt pro rozhodování chybně uvedl datum 30.06.2014 jako datum zahájení správního řízení, z jejího obsahu však vyplývá, že se jednalo o den, který určuje počátek běhu lhůt pro rozhodnutí v předmětné věci. Závěrem žalovaný dodává, že případná vyjádření správního orgánu prvního stupně a žalovaného ohledně okamžiku zahájení správního řízení nemají vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy.

K poslednímu důvodu žaloby - *absence nesouhlasu s přiřazením pozemků jedná z účastníků řízení - město Aš* žalovaný uvádí, že i touto skutečností se ve správním řízení zabýval, zjistil skutečný stav věci a řádně ji v napadeném rozhodnutí odůvodnil (str. 4 a 5, bod 4.). S tím, že tato námitka není důvodná, souhlasí i Ministerstvo zemědělství a pouze pro úplnost dodává, že z předloženého správního spisu vyplývá, že usnesení rady města Aše není pouze správně formulováno. Správní orgán prvního stupně žalovanému sdělil, že nesprávná formulace původního usnesení rady města Aše odstranilo (zrušilo původní usnesení č. 08/319/14 ze dne 11. 8.2014) a schválilo nové usnesení č. 11/450/15 ze dne 09.11.2015 s formulací *„Rada města Aše nesouhlasí s přiřazením pozemků města Aš do honitby Verněřov“*. S odkazem na výše uvedené trvá žalovaný na tom, že v průběhu řízení nedošlo ke krácení práv žalobce a bylo vůči němu postupováno v souladu se zákonem. Námitky uváděné

žalobcem považuje žalovaný za vyvrácené, bezpředmětné a neopodstatněné. Dle názoru žalovaného nelze ze skutečností uváděných žalobcem v podané žalobě prokázat či dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí či takové vady řízení, které by odůvodňovaly zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

Na základě uvedených skutečností proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl a současně rozhodl, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

b) Vyjádření osoby na řízení zúčastněné – MS Háje Aš

MS Háje ve správním řízení bylo prokázáno, že navrhovaná honitba nesplňuje všechny zákonem stanovené podmínky, neboť v seznamu předloženém žalobcem se nenacházejí toliko pozemky honební, ale na některých z nich jsou stavby, terénní úpravy či jejich faktický stav tvoří překážku pohybu zvěře. Tyto závěry osoba zúčastněná na řízení dokumentovala na konkrétních skutečnostech vážících se k pozemkům p.č. 694/2 v k.ú. Verněřov u Aše, pozemku p.č. 486/1, 489/9, 486/35, 486/3 v k.ú. Verněřov u Aše, pozemku p.č. 572/1, p.č. 596/5a pozemku p.č. 595/2 v k.ú. Verněřov u Aše. Z těchto důvodů osoba zúčastněná na řízení navrhla zamítnutí žaloby.

c) Vyjádření osoby na řízení zúčastněné – MS Halštrov Aš

MS Halštrov Aš jako osoba zúčastněná na řízení v žalobě uváděla, že správní orgány v průběhu řízení ověřily, že údaje o jednotlivých pozemcích a o jejich souvislosti nejsou uvedeny po pravdě pak, jak žalobce prezentoval. Původní souhlasy některých vlastníků s přičleněním jejich pozemků k chystanému záměru společenstevní honitby, byly odvolány a žalobce po celou dobu řízení nevyhověl požadavkům zákona o splnění podmínky 500 ha souvislých pozemků. Navíc významní vlastníci uvnitř navrhované honitby jako LČR ČR a Městské lesy Aš odmítli své pozemky přičlenit do navrhovaného honebního společenstva. Osoba zúčastněná na řízení navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými byly výroky rozhodnutí řádně napadeny (§ 75 dos. 1 a 2 s.ř.s.).

Při posuzování žaloby vycházel soud z následujících právních předpisů.

Podle **ust. § 2 písm. e) a f) zákona o myslivosti č. 449/2001 Sb.** pro účely tohoto zákona se rozumí **nehonebními pozemky** uvnitř hranice současně zastavěného území obce, jako náměstí, návsi, tržiště, ulice, nádvoří, cesty, hřiště a parky, pokud nejde o zemědělské nebo lesní pozemky mimo toto území, dále pozemky zastavěné, sady, zahrady a školky řádně ohrazené, oplocené pozemky sloužící k farmovému chovu zvěře, obvod dráhy, dálnice, silnice, letiště se zpevněnými plochami, hřbitovy a dále pozemky, které byly za honební prohlášeny rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti a **honebními pozemky** všechny pozemky v písmenu e) neuvedené.

Podle **ust. § 2 písm. g) téhož zákona** souvislými honebními pozemky takové honební pozemky, jestliže se lze dostat z jednoho na druhý bez překročení cizího pozemku; úzké pozemkové pruhy nepřerušují tuto souvislost, leží-li však ve směru podélném, nezakládají souvislost mezi pozemky jimi spojenými; za takové pruhy se nepovažují dálnice, silnice dálničního typu, přehrady a letiště se zpevněnými plochami.

Podle **ust. § 17 odst. 1 zákona o myslivosti č. 449/2001 Sb.** myslivost lze provozovat jen v rámci uznané honitby.

Podle **ust. § 17 odst. 2 téhož zákona** honitba je tvořena souvislými honebními pozemky. Orgán státní správy myslivosti z důvodů bezpečnostních nebo vojenských nebo zájmu vlastníka prohlásí za nehonební pozemky i jiné pozemky než pozemky uvedené v § 2 písm. e), a to buď z vlastního podnětu nebo na návrh vlastníka.

Podle **ust. § 17 odst. 3 téhož zákona** pomine-li důvod, pro který byl pozemek prohlášen za nehonební, prohlásí orgán státní správy myslivosti na návrh vlastníka pozemku nebo z vlastního podnětu a za souhlasu vlastníka pozemku tento pozemek za honební. Dnem právní moci rozhodnutí o prohlášení pozemku za honební stává se tento pozemek součástí honitby, na jejímž území leží nebo se kterou má nejdelší společnou hranici.

Podle **ust. § 17 odst. 4 téhož zákona** při tvorbě honiteb se nepřihlíží k hranicím katastrálních území, územních obvodů obcí nebo krajů. Hranice honiteb se mají, pokud je to možné, krýt s hranicemi přírodními v terénu zřetelnými (například vodoteče, cesty, silnice).

Podle **ust. § 17 odst. 5 téhož zákona** honební pozemky tvořící honitbu musí spolu souviset. I pozemky jinak vyhovující pojmu souvislosti však nelze začlenit do jedné honitby, pokud tvoří překážku pohybu zvěře nebo jsou pro ni nebezpečím, například dálnice, silnice dálničního typu, přehrady a letiště se zpevněnou plochou.

Podle **ust. § 17 odst. 6 téhož zákona** při tvorbě honiteb se musí přihlížet k jejich tvaru. Nelze vytvořit ani uznat honitbu, která má tvar úzkého pozemkového pruhu v nejširším místě širokém jen 500 m, i když by dosahovala stanovené minimální výměry. Toto ustanovení se netýká okrajových částí honitby (výběžků). Stejně je nutno bránit vzniku hranice honitby, kterou by tvořilo rozhraní zemědělských a lesních pozemků. Za tím účelem se při tvorbě honiteb provádí vyrovnání hranic honiteb výměnou honebních pozemků nebo jejich přičleněním.

Podle **ust. § 17 odst. 7 téhož zákona** minimální výměra honitby se stanoví pro oboru 50 ha, pro ostatní honitby 500 ha.

Podle **ust. § 18 odst. 1 zákona o myslivosti č. 449/2001 Sb.** návrh na uznání honitby podává vlastník honebních pozemků nebo přípravný výbor honebního společenstva (§ 19 odst. 4) orgánu státní správy myslivosti. Splňuje-li návrh podmínky stanovené v § 17 tohoto zákona, musí orgán státní správy myslivosti vydat rozhodnutí o uznání honitby.

Podle **ust. § 18 odst. 2 téhož zákona** návrh na uznání vlastní honitby může podat vlastník souvislých honebních pozemků, které splňují podmínky uvedené v § 17.

Podle **ust. § 18 odst. 3 téhož zákona** vlastník honebních pozemků může spolu s dalšími vlastníky honebních pozemků vytvořit honební společenstvo, které pak může při splnění podmínek uvedených v § 17 podat návrh na uznání společenstevní honitby.

Podle **ust. § 18 odst. 4 téhož zákona** navrhovatel může požádat, aby k honebním pozemkům dosahujícím minimální výměry byly přiřčeny další souvislé honební pozemky jiných vlastníků, a to s uvedením důvodů tohoto přiřčení. Pokud se o přiřčení s těmito vlastníky dohodl, přiloží tuto dohodu k návrhu. Jestliže se navrhovatelé budoucích sousedních honiteb dohodnou o vzájemné výměně honebních pozemků, která co do jejich výměry nemusí být stejná, předloží tuto dohodu k návrhům. Pokud provádí přiřčení orgán státní správy z vlastního podnětu, může se tak stát jen se souhlasem držitele honitby. Celkový rozsah výměn a přiřčení, které se provádějí k vyrovnání hranic, nesmí být vyšší než 10 % výměry vlastních honebních pozemků navrhovatele honitby.

Podle **ust. § 18 odst. 5 téhož zákona** k návrhu na uznání obory se přikládá studie o vhodnosti přírodních a jiných podmínek pro intenzivní chov daného druhu zvěře, projekt chovu a výstavby potřebných zařízení a vyjádření veterinárních orgánů a orgánů na ochranu zvířat proti týrání k navrhovaným podmínkám chovu. Totéž platí o návrhu na uznání honitby nebo její změny, žádá-li se současně nebo dodatečně, aby v jejím obvodu vznikla bažantnice.

Podle **ust. § 18 odst. 6 téhož zákona** k návrhu na uznání honitby navrhovatel přikládá jím zpracované údaje o vlastnictví honebních pozemků včetně mapového zakresu hranic honitby na mapě zajišťující přesné odlišení hranic honiteb a návrh plánovaných druhů zvěře a jejich minimálních a normovaných stavů.

Podle **ust. § 20 odst. 1 zákona o myslivosti č. 449/2001 Sb.** návrh na registraci se podává příslušnému orgánu státní správy myslivosti. Nemá-li návrh na registraci předepsané náležitosti anebo jsou-li údaje v něm neúplné nebo nepřesné, orgán státní správy myslivosti na to přípravný výbor bezodkladně, nejpozději do 5 dnů od doručení návrhu, upozorní s tím, že nebudou-li tyto vady ve stanovené lhůtě odstraněny, řízení bude zastaveno.

Podle **ust. § 20 odst. 4 téhož zákona** orgán státní správy myslivosti odmítne zapsat honební společenstvo do rejstříku a uznat společenstevní honitbu, jestliže

a) celková výměra honebních pozemků ve vlastnictví osob uvedených v seznamu členů nedosahuje výměry stanovené tímto zákonem pro vznik společenstevní honitby,

b) předložené stanovy nesplňují podmínky podle § 19 odst. 6 písm. a).

Podle **ust. § 31 odst. 1 zákona o myslivosti č. 449/2001 Sb.** vyžadují-li to zásady řádného mysliveckého hospodaření, může orgán státní správy myslivosti povolit změnu honitby vyrovnáváním hranic nebo výměnou honebních pozemků (dále jen "změna honitby"). Při změně honitby se nepřihlíží k územním hranicím obcí, okresů nebo krajů a výměry

směňovaných pozemků nemusí být stejné.

Podle **ust. § 31 odst. 2 téhož zákona** návrh na změnu honitby podávají držitelé dotčených honiteb společně, a to orgánu státní správy myslivosti, do jehož územního obvodu zasahují dotčené honební pozemky největší částí. Nedohodnou-li se vlastníci dotčených honiteb na předložení společného návrhu na změnu honitby, může návrh podat kterýkoliv z nich. Jde-li o společenstevní honitbu, podá návrh honební společenstvo.

Podle **ust. § 31 odst. 3 téhož zákona** změnu honitby podle odstavců 1 a 2 orgán státní správy myslivosti nepovolí, pokud by vedla ke změně celkové výměry alespoň jedné z dotčených honiteb o více než 10 %. V důsledku změny honitby může klesnout její výměra i pod tímto zákonem stanovenou minimální výměru. Rozhodnutím o změně honitby nezaniká nájem honitby, je-li sjednán.

Podle **ust. § 31 odst. 4 téhož zákona** změnu honitby vyplývající ze změn vlastnictví honebních pozemků, o kterou požádá vlastník honebních pozemků, provede orgán státní správy myslivosti vždy k 31. prosinci roku následujícího po roce, v němž vlastník o úpravu požádal.

Při posuzování důvodnosti žaloby ve vazbě na rozhodnutí správních orgánů o uznání společenstevní honitby Verněřov (dále aktuálně uváděno ***Společenstevní honitby Aš***), vycházel krajský soud z obsahu správního spisu, ze kterého shledal, že dne 4.6.2014 byl u Městského úřadu Aš podán přípravným výborem Honebního společenství Verněřov návrh na zahájení řízení o uznání společenstevní honitby. Podle tohoto návrhu celková výměra navrhované honitby činila 794 ha, z toho členové honebního společenství vlastnili 508 ha souvislých honebních pozemků. Současně dne 4.6.2014 u Městského úřadu Aš byl podán přípravným výborem honebního společenstva Verněřov návrh na registraci honebního společenstva a jeho zápis do rejstříku honebních společenstev. Městský úřad Aš dnem 15.7.2014 oznámil účastníkům řízení zahájení řízení o změně honitby Aš, dále o změně honitby Nebesa a o uznání společenstevní honitby Verněřov. Správní orgán I. stupně v oznámení o zahájení řízení ze dne 15.7.2014 deklaroval, že soupis honebních pozemků vyjímáných z honitby až je uveden v příloze č. 1 tohoto oznámení, že soupis honebních pozemků vyjímáných z honitby Nebesa je uveden v příloze č. 2 tohoto oznámení a že soupis honebních pozemků navrhovaných k uznání společenstevní honitby Verněřov je uveden v příloze č. 3 tohoto oznámení a že grafické znázornění hranice navrhované honitby je přílohou č. 4 tohoto oznámení.

Hlavním rozhodovacím důvodem pro neuznání společenstevní honitby Aš byl závěr právního orgánu I. stupně i žalovaného, že navrhovaná společenstevní honitba nedosahuje zákonem stanovené podmínky podle § 17 odst. 7 zák. o myslivosti, neboť minimální výměra nedosahuje u navržených pozemků 500 ha. Správní orgány dospěly k závěru, že pozemky p. p. č. 845/2 v k. ú. Mokřiny, p. p. č. 680/18, 694/2 a p. p. č. 681/35 v k. ú. Verněřov u Aše o celkové výměře 0,3233 ha nejsou ze zákona pozemky honebními, neboť leží v intravilánu obce. Současně v návrhu zahrnuté pozemky p. č. 486/1 a 486/9 v k. ú. Verněřov u Aše o celkové ploše 1,4378 ha jsou pozemky zastavěnými a ze zákona rovněž nejsou pozemky honebními. Mezi pozemky zahrnutými do navrhované honitby jsou též pozemky dočasně

zastavěné a tím i nehonební p.p.č. 572/1 595/2 a 595/5 v k.ú. Verněřov u Aše o celkové ploše 3,8969 ha. Současně správní orgány shledaly, že součástí pozemků navržených do společenstevní honitby jsou i pozemky nesplňující podmínky souvislosti, které dosahují výměry 44,5912 ha. Tím celková plocha navržených honebních a zároveň souvislých pozemků činí pouze 453,2729 ha.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně i rozhodnutí žalovaného ve vztahu k výrokové části, tak i ve vztahu k rozsahu odůvodnění, neumožňuje soudu jeho přezkum v mezích žalobních bodů, a tato rozhodnutí byla vyhodnocena soudem jako nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.

Správní orgán I. stupně sice v oznámení o zahájení řízení ze dne 15.7.2014 deklaroval, že soupis honebních pozemků vyjímáných z honitby až je uveden v příloze č. 1 tohoto oznámení, že soupis honebních pozemků vyjímáných z honitby Nebesa je uveden v příloze č. 2 tohoto oznámení a že soupis honebních pozemků navrhovaných k uznání společenstevní honitby Verněřov je uveden v příloze č. 3 tohoto oznámení a že grafické znázornění hranice navrhované honitby má být přílohou č. 4 tohoto oznámení, avšak ač součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je rozsáhlý soubor listin, tyto podklady jsou však ve vazbě na deklarované přílohy č. 1 až 4 nezařaditelné a neidentifikovatelné a není seznatelné, zda byly předloženy žadatelem a dokládají tak jeho vůli nebo zda byly opatřeny úřední činností správního orgánu. Opakovaně předkládaný seznam členů Honebního společenstva Aš a seznam pozemků navrhovaných k začlenění do honebního společenstva Aš, naposledy ve stavu ke dni 15.6. 2015, jsou sice součástí správního spisu, ale byly předkládány nahodile bez možnosti ověřit, jaký byl aktuální stav v době rozhodnutí jak správního orgánu I. stupně, tak rozhodnutí žalovaného.

Přetrvávající nepřehlednost výchozích skutkových zjištění, deklarovaná již v předcházejícím rozhodnutí žalovaného v téže věci ze dne 26.3. 2015, čj. 872/ZZ/15-4, tedy zjištění ze kterých je nezbytné vytvořit právní názor o jednotlivých předmětech řízení vedeného před správními orgány, zvyšuje nárok na maximální možnou míru požadavku na úplnost, přesnost a aktuálnost zjištění, které konkrétní pozemky, o jaké konkrétní výměře a ve kterém konkrétním katastrálním území jsou předmětem návrhu na uznání společenstevní honitby Aš. Pouze takto lze dospět k závěru, zda dochází k naplnění zákonného požadavku při tvorbě honitby, kterým je minimální výměra honitby 500 ha. Soud nemá důvod pochybovat o zjištění správních orgánů, že partikulární pozemky o rozloze 0,3233 ha nejsou honebními pro jejich situování v intravilánu, že další část pozemků o celkové ploše 1,4378 ha nejsou honebními pozemky z důvodu jejich zastavěnosti, že další pozemky v k.ú. Verněřov u Aše o rozloze 3,8969 ha z důvodu aktuální zastavěnosti nejsou rovněž pozemky honebními. Aby tato zjištění mohla přinést právní relevanci, je nezbytné, aby zjištěný stav věci nezpochybnitelným způsobem dokládal, jaká je v době rozhodování správního orgánu výměra pozemků navrhovaných do honebního společenství, ve kterých katastrálních územích se nacházejí. Pouze pak lze ověřit, zda část pozemků do honitby navrhovaných nelze označit za honební a o jejich zjištěnou rozlohu je nezbytné soubor navrhovaných pozemků do honebního společenství snížit. Ve smyslu požadavku plynoucího z ust. § 18 odst. 6 zák. o myslivosti, je to navrhovatel, který k návrhu na uznání honitby přikládá jím zpracované údaje

o vlastnictví honebních pozemků, včetně mapového zákresu hranic honitby na mapě zajišťující přesné odlišení hranic honiteb.

Minimalistickým požadavkem na konkretizaci pozemkových parcel navrhovaných k vytvoření společenstevní honitby je definování konkrétních souhrnných výměr těchto parcel v jednotlivých dílčích katastrálních územích.

Jakkoliv soud nepochybuje o zákonnosti dílčích závěrů správního orgánu I. stupně i žalovaného o tom, že pozemky ve zjištěné rozloze 0,3233 ha nacházející se uvnitř hranice zastavěného území obce, jako ostatní plocha se způsobem využití jiná plocha či neplodná půda, nelze považovat za pozemky honební, že pozemky ve zjištěné rozloze 1,4378 ha jsou zastavěné a ze zákona nejsou pozemky honebními, závěrů ve vztahu k pozemkům p. č. 572/1, 595/2 a 596/5 v k. ú. Verněřov u Aše shledaných pozemky honebními, neboť na těchto pozemcích se nachází skládka pevných odpadů, která nebyla rekultivována a u takovéto dočasné stavby je vyloučeno, aby pozemky, na kterých se nachází, splňovaly požadavek na pozemky honební, přesto závěr správního orgánu I. stupně i žalovaného o tom, že celková plocha honebních a souvislých pozemků navržených do společenstevní honitby Aš dosahuje 453,2729 ha je nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů, neboť není patrné, jaká byla v době rozhodování aktuální výměra pozemků do HS Aš navrhovaných a od jaké souhrnné výměry byla plocha pozemků nezpůsobitelná k zahrnutí do honitby odpočtena.

Soudem shledaná nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně i žalovaného se vztahuje rovněž k pozemkům, které tyto správní orgány sice shledaly pozemky honebními, ale neuznaly naplnění požadavku souvislosti honebních pozemků ve smyslu § 2 písm. g) zák. o myslivosti.

Při posuzování tvrzení žalobce, že správní řízení v dané věci trpí zásadní procesní vadou, neboť došlo k dvojímu zahájení správního řízení ve věci, soud vycházel z obsahu správního spisu, ze kterého je patrné, že řízení o uznání společenstevní honitby bylo u Městského úřadu Aš zahájeno na návrh přípravného výboru Honebního společenství Verněřov a rovněž řízení ve věci registrace honebního společenstva a jeho zápis do rejstříku honebních společenstev bylo zahájeno k návrhu přípravného výboru Honebního společenstva Verněřov. Tyto návrhy došly Městskému úřadu v Aši 4.6.2014 a dne 14.7. 2014 Městský úřad Aš vydal oznámení o zahájení řízení o změně honitby Aš, o změně honitby Nebesa a o uznání společenstevní honitby Verněřov. V průběhu vedeného řízení dne 15.4.2015 Městský úřad v Aši vydal oznámení o pokračování přerušového řízení a oznámení o zahájení řízení ve věci uznání společenstevní honitby Verněřov na základě návrhu přípravného výboru HS Aš předloženého dne 4.6.2014, dále o změně honitby Aš, o kterou požádali jejich vlastníci dne 4.6.2014 a o změně honitby Nebesa, o kterou požádali jejich vlastníci dne 4.6.,2014. Oznámením o pokračování řízení a zahájení řízení z 15.4.2015 tím nedošlo k zahájení řízení s totožným předmětem z moci úřední na podkladě § 46 správního řádu. Tímto oznámením o pokračování řízení a zahájení řízení správní orgán v souladu s § 47 správního řádu, oznamoval všem známým účastníkům řízení, že před správním orgánem probíhá řízení o návrhu na uznání společenstevní honitby Verněřov, řízení o změně honitby Aš a o změně honitby Nebesa. Současně správní orgán postupem podle § 47 správního řádu oznamoval účastníkům řízení, že před správním orgánem je rovněž vedeno řízení ve věci přiřčení

dalších souvisejících honebních pozemků, které byly navrženy přípravným výborem Honebního společenství Aš ve smyslu § 18 odst. 4 zák. o myslivosti. Formulační nepřesnosti a nesprávnosti vyplývající ze skutečnosti, že správní orgán I. stupně oznámil zahájení řízení v totožných věcech listinou z 15.7.2014 a opakovaně z 15.4.2015, kdy oznamoval nejen pokračování v řízení tak i zahájení v řízení s totožným předmětem, nenese právní účinky zahájeného řízení z moci úřední a před správním orgánem I. stupně tak bylo od 4.6.2014 vedeno pouze jediné řízení o změně honitby Aš, o změně honitby Nebesa a o uznání společenstevní honitby Verněřov, které bylo rozšířeno o další řízení o přiřazení dalších souvisejících honebních pozemků v rozsahu návrhu přípravného výboru Honebního společenství Aš. Tyto zjištěné skutečnosti dokládají, že řízení není zatíženo překážkou tzv. litispendence, které se žalobce jako závažné procesní vady dovolával.

Soudem shledaná nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného zasahuje rovněž rozhodnutí správního orgánu I. stupně, Soud proto zrušil rozhodnutí žalovaného na podkladě § 76 odst. 1 písm. a) pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů. Vzhledem k tomu, že stejnou vadou řízení trpí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přistoupil soud v souladu s § 78 odst. 3 s.ř.s. i ke zrušení tohoto rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které přezkoumávanému rozhodnutí žalovaného předcházelo.

V dalším řízení správní orgán I. stupně na podkladě ust. § 18 odst. 6 vyžádá od žadatele aktuální údaje o vlastnictví honebních pozemků včetně mapového zákresu hranic honitby na mapě zajišťující přesné odlišení hranic honiteb a specifikuje jednotlivé pozemky navržené do původní společenstevní honitby Verněřov, Na základě takto dokumentovaného výchozího stavu bude možné s použitím dosavadních zjištění o dílčích pozemcích rozhodnout, zda navrhovaná společenstevní honitba Aš splňuje zákonem požadované podmínky plynoucí z § 17 odst. 7 zák. o myslivosti stran minimální výměry honitby a v návaznosti na výsledek řízení o uznání společenstevní honitby splněny, budou vytvořeny podmínky pro rozhodnutí o další části předmětu řízení týkající se navrhované změny honitby Aš a Nebesa a případně navrhované registrace a zápisu honebního společenstva Aš do rejstříku honebních společenstev. Na způsobu rozhodnutí o návrhu na uznání společenstevní honitby Aš bude nezávislé i další navazující rozhodnutí o návrhu na přiřazení souvisejících honebních pozemků do společenstevní honitby ve smyslu § 18 odst. 4 zák. o myslivosti.

Vydané rozhodnutí bude přitom plně respektovat požadavek ust. § 68 odst. 3 správního řádu a odůvodnění rozhodnutí bude obsahovat pouze skutečnosti právně významné pro rozhodnutí ve věci se zaměřením na konkrétní podklady pro vydávané rozhodnutí, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu aplikovaných právních předpisů a informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a žalobci, který dosáhl v řízení procesního úspěchu přiznává právo na náhradu nákladů řízení, které jsou představovány uhrazeným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč.

V souladu s ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. soud nepřizná žádné z osob zúčastněných na řízení právo na náhradu nákladů řízení, neboť žádné z těchto osob soud neukládal povinnost, s jejímž splněním by takovéto náklady byly spojeny.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 28. prosince 2017

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost: K.